

дані організації ставлять за вимогу виконання Угоди про комерційне використання інтелектуальної власності, зокрема TRIPS.

В країнах з розвинутою ринковою економікою комерційна тасмниця захищається законодавством як цінний товар, але в Україні й дотепер відсутній повноцінний правовий механізм захисту інформації, що складає собою комерційну тасмницю.

Відносини, що виникають між суб'єктами господарювання у зв'язку з наявністю і використанням комерційної тасмниці у своїй діяльності у законодавстві України не на достатньому рівні вивчені та врегульовані.

За останні роки в країнах Європейського Союзу ще більшого значення набуває необхідність охорони комерційної тасмниці задля встановлення єдиного економічного простору. Саме це слугувало поштовхом для виникнення питання правового регулювання охорони комерційної тасмниці не лише в межах однієї держави, а й на території всього Європейського Союзу та країн які бажають долучитись до його складу.

Наявність прогалин у правовому регулюванні охорони комерційної тасмниці в країнах Європейського Союзу може призвести до ситуацій коли за законодавством різних країн під поняттям комерційної тасмниці будуть розуміти дещо різних об'єктів та види інформації.

Рішенням даної проблеми для України могло б стати прийняття Закону « Про комерційну тасмницю» та вдосконалення українського законодавства у відповідність до законодавств країн з розвинутою ринковою економікою, а також виконання вимог Угоди TRIPS. Цей Закон сприятиме поліпшенню правового регулювання відносин у сфері обігу комерційної тасмниці та адаптації українського законодавства до стандартів Європейського Союзу.

Особливої уваги заслуговує необхідність досягнення режиму реальності юридичної відповідальності за порушення законодавства про комерційну тасмницю, оскільки його відсутність нівелює всі інші зусилля з вдосконалення цієї сфери.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції проекту Закону України «Про охорону прав на комерційну тасмницю» : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.11.2008 року № 1404-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
2. Цивільний кодекс України: Офіційний текст. – К.: Атіка, 2014. -368 с.
3. Носік Ю. В. Права на комерційну тасмницю в Україні: Монографія. - К.: КНТ, 2007. - 240 с.
4. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 року № 2657-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

Нотаріальна діяльність в світлі євроінтеграційних процесів

Васильченко М.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Залізняк В.А.

Процес реформування нотаріату бере початок з прийняттям першої редакції Закону України «Про нотаріат» та вдосконалення якого продовжується до сьогодні.

За 20 років нотаріат України став надійним механізмом захисту законних прав та інтересів учасників цивільних правовідносин.

На сьогоднішній день в Україні дуже активно ведуться Євроінтеграційні процеси щодо формування системи державних і недержавних органів, що надають юридичні послуги фізичним та юридичним особам серед яких нотаріат стоїть не на останньому місці.

На новий рівень нотаріат України виводить той факт, що 9 жовтня 2013 року Україна стала членом Міжнародного союзу нотаріатів, з того часу український нотаріат та Нотаріальна палата України, як орган професійного самоврядування набули статусу суб'єкта міжнародних відносин та насамперед це відіграє важливу роль саме для громадян України.

Головною метою реформування нотаріатів є сприяння становленню цілісного підходу до визначення функцій нотаріуса, надання населенню послуг правового та нотаріального характеру відповідно до міжнародних стандартів, а також поступове і системне реформування нотаріату як інституту позасудового примирення сторін.

Інститут медіації не є новим та широко застосовується в країнах Європи, де медіативними повноваженнями в галузях сімейного, цивільного, комерційного права володіють нотаріуси та адвокати. Законодавчо закріплені повноваження в цій сфері надасть можливість нотаріусам упереджувати майбутні сторони контрактів від правопорушень та небажаних наслідків, здійснювати досудове регулювання спірних ситуацій та конфліктів, упереджувати сімейні конфлікти, що засновані на складношах шлюбного контракту, спадкування, реалізації аліментних прав, що зменшить судове навантаження.

Щоб досягти мети реформування 24 грудня 2010 року було затверджено Концепцію реформування органів нотаріату в Україні, серед першочергових заходів, що їх містить дана концепція є:

- Невизначеність статусу нотаріальних органів, зокрема, державних нотаріальних контор, приватних нотаріусів, державного архіву;

- Визначення критеріїв для встановлення граничної чисельності нотаріусів через надмірну концентрацію їх у столиці України та її обласних центрах;

- Законодавча неврегульованість пенсійного, соціального забезпечення та системи оподаткування доходів нотаріуса;

- Відсутність єдиного підходу щодо оплати за надання нотаріальних послуг, зокрема, встановлення тарифів які забезпечать зловлову конкуренцію між нотаріусами, що базується на якості роботи, а не на вартості послуг;

- Створення спеціальних ВНЗ для підготовки кадрів для роботи в органах нотаріату;

- Запровадження обов'язкового підвищення кваліфікації осіб які надають нотаріальні послуги.

- Належне технічне забезпечення діяльності нотаріусів шляхом організації його доступу до певних існуючих та в майбутньому створених реєстрів, що дасть можливість належним чином надавати нотаріальні послуги.

Наступним кроком в реалізації Концепції є підготовка законопроектів прийняття яких забезпечить належне функціонування реформованого нотаріату. Такими нормативними актами можуть бути: Закон України «Про нотаріат» в новій редакції, Закон України «Про нотаріальний

процес» або «Про нотаріальне провадження» якими будуть врегульовані порядок, підстави, строки, місце врегулювання окремих видів нотаріальних дій та порядок їх реєстрації.

Процес становлення нотаріату в Україні включає в себе, як найшвидший процес вдосконалення наявних нормативних актів, шляхом внесення до них відповідних змін, а також можливе запозичення окремих норм, що показали свою ефективність в законодавстві інших країн.

Принципи екологічного контролю

Якимець С.О., курсант ННІПФІСКМ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Пилипенко С.А.*

Стан навколишнього природного середовища є сьогодні однією з найгостріших соціально-економічних проблем, що прямо чи опосередковано торкається кожної людини. А екологічна інформація у сучасному світі стала предметом особливої уваги органів влади, політичних кіл, громадських рухів, засобів масової інформації.

Основні напрями державної державної політики у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки розроблено відповідно до статті 16 Конституції України, якою визначено, що забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи – катастрофи планарного масштабу, збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави [2].

Отже однією з причин кризової екологічної ситуації в Україні є наявна система державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища і, зокрема, система державного контролю у цій сфері

Зважаючи на це, у сучасних умовах актуальною залишається проблематика наукового аналізу та розроблення основних підходів для вдосконалення наявної системи державного контролю за дотриманням природоохоронного законодавства.

Питання принципів будь-якої сфери – є ключовим у формуванні основних керівних засад, ідей, які визначають зміст і спрямованість реалізації відповідних правовідносин. Не є виключенням і контрольно - наглядова діяльність.

Такі принципи формують відповідну систему керівних засад, які в літературі поділяються на: а) загальні принципи контролю як соціально явища; б) спеціальні принципи державного контролю господарської діяльності.

Так, до загальних принципів контролю належать об'єктивність і неупередженість, відкритість, прозорість, плановість і системність здійснення державного нагляду (контролю). Зокрема, принцип об'єктивності та неупередженості контролю означає, що контрольна діяльність має ґрунтуватися на системному вивченні конкретних фактів та документів, проведенні необхідних підрахунків і вимірів, зіставлення, виявлення умов і причин недоліків і порушень.

Спеціальні принципи екологічного контролю можуть визначатися виходячи із загальноприйнятих міжнародних керівних принципів